

вѣстно изъ какова узрока избѣже отъ туда и въ Сербію возвратися, и овди отъ турскаго правительства усѣченіемъ главы живота лишился мѣсеца Юлія 1817 года.“

И тѣй падна Кара Георгій въ знакъ на еднажъ отъ най-важны-тѣ жертвы, съ коуж-то ся после вторый и новыи подвигъ тѣхенъ започна, *) и чакъ до Европейски-тѣ питанія прострѣ. Това отмъщение на него причини можда само-то безпѣтно негово дѣло, защо-то той на мѣсто да взѣме мечъ-тъ въ рѣжж и да иде въ свои-тѣ още свободны отъ Турцы-тѣ обкопы и да загине славно за отечество, а той стана и побѣгна; — и то е извѣстно че ще на такавъ еднажъ постапкѣ всегда да изгуби главахъ-тѣ си всѣкій. Кара Георгиевъ военный духъ, негова-та слава и заслужность на отечество-то си истина никой неможе да опровергне, обаче въ год. 1813., отъ коуж-то на татакъ трѣболо бы ушѣ речены-тѣ си преимущества да увенчи съ лавровы вѣнцы, а той въ нѣжъ години почна съвсѣмъ напротивъ, и тѣй да речемъ къмъ свое-то зло да дѣйствова. Тажъ нѣговѣ немалкѣ погрѣшкѣ признава и животописецъ-тъ Кара Георгиевъ Г. Юванъ Хаџичъ, кой-то Кара Георгія толкова хвали и слави, както что е думата, въ небеса-та подига, и заключава описание-то му,

*) Спорѣдъ както ся види, тукъ можать да ся взѣмать два главны подвига въ всичкѣ най-новѣ исторіѣ Сербскѣ — сиречь първый подъ Кара Георгія — и вторый подъ Милоша Обреновича, кои-то последний и рѣшава сѣдѣжъ-тъ на бѣдныи народъ.